

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Ad reverentiam erga Deiparam quænam excitent, n. 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](#)

Psal. 4.4. Deinde prædicta, ut cap. 4. 5. 6. & 12. copio-
sè diximus; à nobis omni affectu erit diligen-
Cant. 4. da; & imò ipse Deus ex Psal. 44. Concupuit des-
corerem tuus, & ita illam diligit, ut Cant. 4. suum
amorem metaphora vulneris explicet: Vul-
nus isti, inquit, cor meum soror mea sponsa: quo
autem amore plerique erga Virginem flagra-
runt, ex superiori capite facile colligi potest,
aliqua tamen exempla hic attexere non gra-
marunt.

S. Gerad. De S. Gerardo Matryre, & Episcopo Cana-
dienfi in Hungaria apud Sunum 24. Septem-
Episcop. in bris hæc legimus: Si quis, inquit, reus ab ipso
Hungaria veniam petret per nomen Maris Christi, mox eo
audito lachrymis perfundebatur, & rumin in gra-
tiam humanissime recipiebat, Alexander Alen-
Alenst. sis, ut scribit S. Antonius 3. part. hist. tit. 24. c. 8
S. Antoni- § 1. cum esset insignis Doctor Parisis, & ex
nus. singulare ad Virginem deuotione, nihil se nega-
Alexand. gaturum eius amore quidquam postulantivo-
Alenst. uisier, à quodam Fratte ex ordine Minorum,
nihil ne- Virginis amore rogatus, ut illum Ordinem
gabat per ingredereetur, quamvis tanta, & tam inopina-
Virginis ta petitione territus: à Deo tamen intus per-
amorem motus, se id illico facturum statim respondit,
aliquid idque Virginis amore, & opere praestitit; & or-
pientibus. dinem illum mirum in modum sua doctrina
illustrauit. Quantum autem profuerit Carolo
filio S. Brigittæ, in vita sua dilexit Virginem,
Carolus declarauit singulare beneficium, quod à Vir-
film S. gine in morte accepit, cùm à dæmonis tenta-
Brigittæ. tionibus eum protexit, ac liberauit, quod supra
cap. 24. retulimus, & infra in hoc capite refe-
remus.

Specul. De quodam etiam Religioso B. Virginis
Exempl. studioso narratur in speculo exemplorum dist.
Denosis. 9 exempl. 84. cùm in extremo vita sua ex a-
spectu duorum terribilium dæmonum, qui ad
quidam à cum rapiendum parati erant, pte timore ita
dæmonum in extre- extra se factus esset, ut horrabiliter clamans di-
mo vita maledicta hora, in qua religiosus factus fu-
tempore liberasse. mos adueniente Virgine beatissima, effugatis
& serena facie dixit: Benedicta hora, qua intraui
in ordinem, & benedicta Mater Christi, quam
semper dilexi: quæ cùm narrasset fratribus, qui
coram astabant, & cum lachrymis pro eo ora-
bant, feliciter quieuit in Domino. Hoc ipsum
referit sanctus Antonius 3. part. histor. tit. 23.
S. Antoni- cap. 1. § 6. & addit Religiosum hunc fuisse ex
nus. Ordine Proceditorum in Auglia, vocatumq;
Alanum.

S. Hedwigis Ducissæ Poloniæ, ut in fine eius
vitæ apud Sunum 15. Octobris habetur, cre-
bro Imaginem quandam Deipara apud se
fente viuens solebat, & cum ea tumulata est.
S. Hedwigis
Eiusdem
cerebrum,
ac digitis
tres in Dei
para ho-
norem post
obitum in
corruptis
seruantur

¶ Polonia
Sunus.

S. Hedwigis
Eiusdem
cerebrum,
ac digitis
tres in Dei
para ho-
norem post
obitum in
corruptis
seruantur

AD REVERENTIAM ERGA

De parvam: quæ nam exci-
tent.

8 Eccl VNDVM quod ad Virginis deuotionem
spectare diximus, illud est, ut & reveren-
tiam, & honorem tum corde, tum corpore ei
exhibeamus quæ maximum: licet autem in
rigore reverentia ex sancto Thoma 2. 2. qu.
103. art. 1. ad 1. non sit idem, quod honor,
ramen in nostro proposito in idem sècè reci-
dunt. Reverentia enim ex 2. 2. quæst. 81. art. 3.
ad 2. & quæst. 104. art. 2. ad 4. directè respicit
personam excellentem. Honor autem ex eo-
dem 2. 2. quæst. 103. art. 1. est quoddam si-
gnum, & testificatio excellentiæ eius, qui ho-
noratur. Imò ex Diuo Thoma reverentia est D. Thom.
primò mortuum ad honorandum aliquem,
vel ore pronunciando excellentiam eius, vel
corporis inclinatione, munib; bus, imaginib; bus,
& huiusmodi alijs. Aristoteles vero in 1. Rhei. Arisbotone-
tic. capit. 15. vbi de honore agit, multa dicit, les quid de
qua ad hæc, de quibus agimus explicanda honore
faciunt; idcirco suis ea veribus referemus: Ho-
nor, inquit, beneficia ex estimatione est signum:
honorarij autem merito. Et quidem in
primo, qui beneficium dederunt, & qui bene-
ficium dare possunt; beneficium vero est quod
pertinet ad salutem. Et ad ea, que causa
sunt, ut simus, aut ad diutinas, aut ad aliquod
aliorum bonorum, quorum non est facilis compa-
ratio, aut omnino, aut in eo loco, aut aliquando:
multi enim ex rebus etiam, que parue videntur,
honorem adipisciuntur. verum loca, & occasiones

Honor quo
bus rebus
exhibetur
*cavam afferunt. Partes autem honoris sunt: /acri-
ficia, monumenta, & veribus, & sine verbis;
præmia, luci, præfessiones, sepulchra, statua, vicini
publici, & quibus Barbari viuntur, ut adoratio-
nes, conspectus emulaciones, munera qua apud sin-
gulas gentes pretiosa sunt: hæc Aristoteles: qui-
bus verbis docet rationes, quæ ad honorem &
licui impendendum mouent, & quibusnam re-
bus honor exhibeat, de quibus infra ca. 37.
vbi de obsequiis erga Virginem agemus.*

*Virgo pra-
eipuare-
reverentia
digna.*

3. Reg. 2,

*S. Bernar-
dinus.*

Ecclesiast.

Damasc.

Hippol.

August.

Bernard.

Ecclesiast. 15.

*Honorat matrem suam, quod à Christo Domino
minime est prætermisum in sanctissima ma-
tre sua; quam vrat Damascenus oratione 1.
de dormit Christus bonus legislator, etiam si
legi minus sit subiectus; legem tamen, quam
ipse de parentibus honorandis sanxit, expensis
honorat. & Hippolitus oratione de sanctifi-
catione: *Qui dixi, inquit, Honorat patrem, &**

*matrem, ut deseruum à se promulgatum obserua-
ret, omnem gratiam matri, & honorem impen-
dit. Idem habet Augustinus libro de Assumpt.*

*tomo 9. Ad benignitatem, inquit, Dom. ni per-
tinet, matris servare honorem, qui legim non sel-
tere venerat, sed adimplere. Bernardus sermonе*

*1. de Assumptione: *Quia non credas Dei filium**

honorare matrem? ideoque potest Deipara

merito appellari Mater honorifica. Adhac

in Ecclesia militante eam honorat, cum tot

Tempia ei dicari, torque per eam miracula,

ac beneficia confici voluerit: ut nemo sit, qui

se abcondat à calore eius. Quare Georgius

Nicom. orat de oblat. Deiparae: *Quis honor, Georgij
inquit, exhiberi poterit puritati Deipara ex quo com-
rippendens, cuius amorem caput opifex, ex a-
solum construxit tabernaculum, in quo minimè re-
cusauit habitare: in quo paenit voluntas illi
impedit? Quanam gloria ei poterit tribuiri pro ma-
ritu, cuius superiorum gloriam præcerfe ostendit
creator? O donum, quod nullo potest honore, ut par-
est offici hæc Georgius.*

10 Hanc reverentiam, quam Deipara debe-
ti diximus, declaratæ videtur Iacob Patri. *Genes. 28. cùm euigi ans de somno, in Depe
quo Icalam illâ à terra ad cœlum vlique proten-
tib[us] Angelos item ascendent[es], & delenden-
tes per eam, ipumque Dominum scilicet in idem
nixum viderat, paucis p[re]admiratione in m[od]o
hæc verba protrupit: Quam terribilis est locus tuus
iste! cuius rationem subiicit: Verè non est hic regnum
alium, nisi domus Dei, & porta cœli, quali dicit
iuxta Interpretum sententiam, & prælitem
Bernardi sermone 6. de Annunti. Ecclesi. locus Bernar-
di est omni reverentia dignus, quem Deus
ipse sua quoque præfencia dignatur, cùm sit
domus Dei, & porta Cœli. Quam ois autem
locum hoc Rupeitus libro septimo Com-
mentariorum in Genes. capite 24. Ecclesiam
Christi, quæ erat futura: Bernardus verò loco Bernar-
di citato sacra Christianorum Tempia præsignata
velint: tamen & ipsam Deiparam per locum
illuminum terribilem præcipue quoque intelle-
ctum nemo incipiatur poterit, qui attente per-
spicerit eam esse domum Dei, in qua Deus
singulare modo p[re] alijs omnibus habuit,
vt patet ex Iis, qui diximus capite quinto
eamque per hauc scalam Iacob ex Andrea Cretensi, & Damasceno esse adumbratam, & ab alijs Patribus Scalam Cœli: Portam Damasi
item Cœli appellatam, quæ omnia capi. 16.
ostendimus. Quare Andreas Cretensis oratio
Andrea 2. Hoc est, inquit, porta Cœli, de qua Iacob Cœli
dixit: Quam terribilis est locus iste! verè non
est hic alium, nisi domus Dei, & porta cœli. Cum
ego Deipara propter singularem Dei prælen-
tiā in eius vtero, atque in eius anima p[ro] om-
nibus aliis sit locus illâ à Patriarcha Iacob
terribilis vocatus; idcirco magna religione,
omniq[ue] reverentia, ac tremore coienda ent-
Veum, que peculiarier ad hanc erga Virgi-
nem reverentiam nos excitare possint, multa
iunt.*

11 Et primū quidem reverentiam Vir-
ginis debemus propter summam eius digni-
tatem,

PROSEQUENDA.

ejus dignitatem, qua mater est Dei; ratione cujus habet quendam dignitatem infinitam ex Diuo Thomae 1. part. quæst 25. artic. ult. ad 4. & ex alijs, ut dixi capit. 5. ita ut meritò ex Mayrone sermone de creatione animæ Virginis ei accommodetur illud Sap. 8. Generositas eius glorificat contubernium habentem Dei: ideoque etiam ex 2. quæst. 103. artic. 4. ad 2. maxima ei reverentia debetur ex affinitate, quam habet ad Deum ut propria hyperdulia, quæ est potissima species dulie, ei conveniat, quod docent Theologi, ut videtur est apud Bonaventuram in 3. distinct. 9. artic. 1. quæst. 3. Gabriel. lect. 49. in canonem, & alios. ideoque etiam sedet à dextris filii, & supra omnes puras creaturas erecta, separata ab alijs facit hierarchiam, ut dixi capit. 6. Huc spectant illa, quæ Virgini tribuuntur epitheta, quibus tantum aliquod saeculorum omnium veneratio dignissimum appellatur. exempli causa Templum Domini. Tabernaculum sacerdotis, Arca testimonij, de quibus plenius sopra c. 5. diximus. Quocirca Bonadentura in 1. sentent. distinct. 44. in exposit. text. Templa, Exod. 26. inquit, fuit Deipare dignitas, ut si omnes creature Exod. 25. quantumcumque ascenderent in gradibus nobilitatis, essent presentes, omnes deberent reverentiam Marii Dei. Quod si Apolotus 2. Corinth. 3. ex comparatione Moysi Apostolorum dignitatem, legem Evangelicam, & Christum praedicatorum, & habentium spiritus primicias, ita commendat. Quod si, inquit, ministratio moris litterarum deformata in lapidibus fuit in gloria: ita ut non possint intenders filii Israhel in faciem Mosis propter gloriam vulnus eius que evanescatur, quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria. quanto potiori tunc supra omnes erit in gloria illa, quæ Christum totius Evangelicae gratiae fontem de suis visceribus concepit, & mundo eum edidit? quanta igitur erit illi reverentia, quantus honor ab omnibus exhibendus?

Secundo, reverentiam Virginis debemus, quia mater nostra esse dignatur p̄fissima. & benignissima (ut cap. 27. & lequen. ostendimus) matris autem, & tali, ac tantæ matris à filiis singularis honor, & reverentia debetur, ut satis constat Exod. 20. Honora patrem tuum, & matrem tuam, quod apud Ephes. 6. est mandatum primum in promissione, & ideo Malach. 1. dicebat Dominus. Filius honorat patrem: Si ergo pater ego sum, ubi est honor meus.

CAP. XXXVI.

501

Tertiò, quia cum sit Mater Dei verè est Regina nostra, ac Domina omnium in celo, & in terra, ut cap. 5. ratione, & Patrum testimoniis probauimus: Domina autem, ac tali Domina à tervis reverentiam deferendam, ipsa suadet.

12. Quartò, cum reverentia, & honor ex cellentia, ac virtuti debeatur ex D. Thoma 1. proprie ex 2. quæst. 2. art. 2. ad 2. etiam si Virgo sanctissima non esset mater Dei; propter eximiam S. Thom. tamen eius excellentiam, ac sanctitatem, & propter heroicas virtutes, ac insignes, quibus est exornata, prærogativas (de quibus toto hoc opere diximus, & per se in cap. 456. & c. 15. & 21.) summa reverentia, summo præ omnibus puris creaturis honore prosequenda esset propterea appellatur ludit i. 5. Gloria Iudith. 15. Ierusalem, Iustitia Israhel, honorificentia populi nostri, ut cap. 17. dixi, ejusque virtutes præstantissimis typis significantur. Ut ejus charitas Exod. 25. per candelabrum aureum; ejus oratio per Altare thymiamatis, idemque de reliquis virtutibus quemadmodum c. 21. dictum est.

Quinto, si ex Aristotele loco citato honorantur, qui beneficia dedere, vel qui dare possunt; seu beneficia sint ad salutem, seu di vitias, seu aliquid aliud, quod tamen aliqua ratione faciliter comparari nequeat: quanta ratione, quantoque honore prosequenda est Virgo sanctissima, à qua tot, tantaque beneficia ad salutem, tum animæ, tum corporis tetimus, & per quam tam multa, quam nostris viribus comparari nequeunt, speramus, ut superiore capite diximus? Quemadmodum au tem Ioan. 5. Pater omne iudicium dedit filio, ut omnes honorificent filium, sicut honorificant Patrem: ita filius, ut mater honoretur, gratiarum dispensatrixem, & miraculorum effectricem, concedit. ut cap. 20. dixi, peculiaritate eam constituit. Quod etiam tenetis principibus uulnus, qui cum honorari quicquam volunt, per eum omnia facile concedunt, ac laiuntur, quem morem fecutus est Pharaon Gen. 41. cum ab se Anjelm. Egyptij alimenta peterent: Ite, dicebat, ad Ioseph. & quicquid sp̄se dixeris vobis facite, quia Antelmus c. 6. de excel. Virg. Velocior, inquit, interdum est salve memoratio nomine Virginis, ita Virgine quæ in invocatio nomine filij, non quod ipsa major, & potentior est si nec enim ipse magnus. & potens est per eam, sed illa per ipsum Verum quia & si mea innocenciu no: merentur, ut exaudiatur, me-

Terio,
qua est Re
gina nos
tra, ac Do
mina no:
stra.

rua tamen matris intercedunt, ut exaudiatur. Ita ex Antelmo, qui id quotidiano experimen-
to inter homines confirmat, cum quis propon-
sit dominico nomine efficaciter ab alio con-
sequitur, quod simpliciter sua prece nequa-
Otis Sancti
Virginem
maxime
reuerentur.
Psal. 44.

Epiphan.

Cyprian.

quam impetrare posset. Hinc est, quod Sancti omnes etiam principi eam omni reverentia proleuantur, iuxta illud Psalm. 44. *Vultum tuum deprecabuntur omnes dantes plebis* quod de Virgine intelligi probauimus cap. 17. & de veneratione, quam illi exhibent omnes Angeli, plenus diximus cap. 26, immo Virgo sanctissima. Ab ipso Deo, ut verbis utar Epiphanius serm. de Deipara, est in honore habita, tanguam ancilla digna. Et mater. & Cyprian. serm. de Christi Natiu. *Spiritus sanctus*, inquit, seruabat sacrarum suum, hoc est Deiparam, & sanctimoniam thalamum honorabat. Igitur, & nos omnem reverentiam, & honorem Virginis impendamus, ad eius imagines, nomen, laudes, & similia humiliter caput inclinemus, preces ad eam quam deuotissime flexis genibus effundamus.

Exempla de
venerantia
erga Vir-
ginem.

Surius.

B. Marga-
rita filia

Regis Hun-
garia.

13. De hac erga Virginem reverentia plura in Sanctorum historia relata digna inueniuntur. De beata Margarita virginis, filia regis Hungarie apud Surium 28. Ianuarii quae fuit sanctimonialis ex Ordine sancti Dominici, & obiit anno 1270. sic scribit Author eius vita. Beatam Virginem Dei matrem principio venerabatur affectu, & vbicumque eius videbat imaginem flexis genibus, salutationem Angelicam proferebat. In vigiliis Nativitatis Christi, & quatuor solennatum B. Virginis dum in loco capitulari pronunciabatur diei sequentis solemnitas, deuotionem praeferebat admirabilem, prosternebat fessi, & eam lacrymis orans gratias agebat Deo, in iijdem vigiliis non nisi pane, & aqua vescebatur, in singulis quoque festiuationibus B. Virginis, ac intra octauas offerebat eidem sanctissimae Virginis mille salutationes Angelicas, & ad singulas qualque humi se prosternebat. hæc ibi.

S. Gerar-
dus Episc.
in Hun-
garia.

Surius 84

Septemb.

De S. Gerardo martyre Episcopo Canadiensi in Pannonia, apud eius vitæ scriptorum legimus in Surio hæc verba, Ipsi S. Gerardo auctore ab Hungarica gente non pronunciatum nomen ipsum matris Dei, sed Dominam eam vocant, si sit autem pronuntiatum eius nomen, statim flexis genibus, & dimissis in terram capitibus fessi inclinant,

atque adeo Pannonia, seu Hungaria & S. rego suo Stephano familia S. Mariae appellata est hæc ibi.

Sanæ Ecclesia in Rubricis Missalis, quam Missa sacerdotibus prescribat, ut in Missa caput Rorate, inclinet ad nomen eorum Sanctorum de quibus dicitur Missa, ut sit commemoratio, ubi cuncte tamen B. Mariae nomen pronunciatur semper caput inclinandum esse jubet; quamvis Missa non dicatur de ea, quod ipsum meritum oportet omnes fideles in more positum est, atque usu receptum; ut ad tantæ Reginæ nomen quacunque occasione prolatum omnes caput reuenter inclinent.

CONGRATULATIO ERGA DEI- param exercenda.

14 Tertium, quod ad nostram erga Virginem devotionem declarandam facit, actus est intime ex animo congratulus, qui ex amore proficitur. Cum enim amplissima Dei in eam collata dona cognoscimus, & reliqua quam glorie magnitudinem & præstantiam Virginis maximam ostendunt, ex quorum cognitione reverentia effectum in nobis excitari dicimus, accende amorem, quem illi debemus, consequens est, ut ex intimis præcordijs congaudeamus, segratulemur: si enim Apostolus Roma 12. inter alia monita Christianis tradita ad indicandam motuam dilectionem, hoc etiam posuit: *Gaudete cum gaudientibus. Et flate cum flentibus.* Congreditur inuidem sentientes, ut scilicet de aliorum bono gaudemus, & de aliorum malis dolemus, idque ex animo non simulat: hoc enim sibi volunt verba illa: *Id ipsum inuidem sentientes, ut exponit Origenes. & S. Agnes, patribus ad ejus iepulchrum assidue vigilantibus, quadam nocte virginum choro comitata cum apparuisset: dixisse legitur apud Ambro. lib. 4. epist. 34. edit. Rom. Congaudete mecum, & congratulamini, quia sum hic omnia lucidas sedes accepi, & illi sum junctus in celo, quem in terra posita tota intentione dilexi; quam verba in ejus officio Ecclesia usurpat: quanto magis Opus Deiparae, cui tot nominibus tantum debemus, de ejus bonis nobis congaudentum, & gratulandum est: præfertim quia, ut animadvertis Pelbartus in Stellario par. 2. lib. 2. art. 2. agens Pelbartus de hac cum Virginie congratulatione, oīa Virginis gaudia ad nostram pertinent maximum utilitatem: certè S. Thom. 2. 2. q. 28. art. 1. lo. 5. Tom. queos*